

॥ गोरक्षशतकम् २ ॥

.. GorakShashatakam 2 ..

sanskritdocuments.org

May 3, 2017

.. GorakShashatakam 2 ..

॥ गोरक्षशतकम् २ ॥

Sanskrit Document Information

Text title : gorakShashatakam 2

File name : gorakShashatakam2.itx

Category : shataka

Location : doc_yoga

Language : Sanskrit

Subject : philosophy/hinduism/religion

Proofread by : DPD

Description-comments : From Briggs 1938 <http://yogaclassics.org/>

Latest update : April 5, 2013

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

Site access : <http://sanskritdocuments.org>

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

May 3, 2017

sanskritdocuments.org

॥ गोरक्षशतकम् २ ॥

श्रीगुरुं परमानन्दं वन्दे स्वानन्दविग्रहम् ।

यस्य सन्निध्यमात्रेण विद्यानन्दायते तनुः ॥ १॥

अन्तर्निश्चलितात्मदीपकलिकास्वाधारभन्धादिभिः

यो योगी युगकल्पकालकलनात् त्वं जज्ञेगीयते ।

ज्ञानामोदमूर्छोदधिः समभवद्यत्रादिनाथः स्वयं

व्यक्ताव्यक्तगुणाधिकं तमनिशं श्रीमीननाथं भजे ॥ २॥

नमस्कृत्य गुरुं भक्त्या गोरक्षो ज्ञानमुत्तमम् ।

अभीष्टं योगिनां भूते परमानन्दकारकम् ॥ ३॥

गोरक्षः शतकं वक्ति योगिनां छितकाम्यया ।

ध्रुवं यस्यावबोधेन जायते परमं पदम् ॥ ४॥

येतद्धिमुक्तिसोपानमेतत् कालस्य वञ्चनम् ।

यद्व्यावृत्तं मनो मोडाद् आसक्तं परमात्मनि ॥ ५॥

द्विजसेवितशापस्य श्रुतिकल्पतरोः क्लमम् ।

शमनं भवतापस्य योगं भजति सज्जनः ॥ ६॥

आसनं प्राणसंयामः प्रत्याहारोऽथ धारणा ।

ध्यानं समाधिरेतानि योगाङ्गानि भवन्ति षट् ॥ ७॥

आसनानि तु तावन्ति यावत्यो जुवजातयः ।

येतेषामभिलान्भेदान्विजानाति मछेश्वरः ॥ ८॥

यतुराशीतिलक्षाणां अेकमेकमुदाहृतम् ।

ततः शिवेन पीठानां षोडशानां शतं कृतम् ॥ ९॥

आसनेभ्यः समस्तेभ्यो द्रयमेव विशिष्यते ।

अेकं सिद्धासनं प्रोक्तं द्वितीयं कमलासनम् ॥ १०॥

योनिस्थानकमङ्घ्रिमूलघटितं कृत्वा दृढं विन्यसे

भेद्रे पादमथैकमेव नियतं कृत्वा समं विग्रहम् ।

स्थाणुः संयमितेन्द्रियोऽयलदृशा पश्यन् भ्रुवोरन्तरम्

येतन् मोक्षकवाटभेदजनकं सिद्धासनं प्रोच्यते ॥ ११॥

वामोरुपरि दक्षिणं छि यरणं संस्थाप्य वामं तथा
 दक्षोरुपरि पश्चिमेन विधिना घृत्वा कराभ्यां दृढम् ।
 अङ्गुष्ठौ लृष्टये निधाय सिन्धुं नासाग्रमालोकये
 दैतद्व्याधिविकारहारि यमिनां पद्मासनं प्रोच्यते ॥ १२॥
 षट्चक्रं षोडशाधारं त्रिलक्षं व्योमपञ्चकम् ।
 स्वदेहे ये न जानन्ति कथं सिध्यन्ति योगिनः ॥ १३॥
 अेकस्तम्भं नवद्वारं गृहं पञ्चाधिदैवतम् ।
 स्वदेहं ये न जानन्ति कथं सिध्यन्ति योगिनः ॥ १४॥
 यतुर्दलं स्यादाधारः स्वाधिष्ठानं च षट्दलम् ।
 नाभौ दशदलं पद्मं सूर्यसङ्ख्यदलं लृष्टि ॥ १५॥
 कण्ठे स्यात् षोडशदलं भ्रूमध्ये द्विदलं तथा ।
 सलस्रदलमाभ्यातं ब्रह्मरन्ध्रे मडापथे ॥ १६॥
 आधारः प्रथमं चक्रं स्वाधिष्ठानं द्वितीयकम् ।
 योनिस्थानं द्वयोर्मध्ये कामरूपं निगद्यते ॥ १७॥
 आधाराप्यं गुहस्थानं पङ्कजं च यतुर्दलम् ।
 तन्मध्ये प्रोच्यते योनिः कामाक्षा सिद्धवन्दिता ॥ १८॥
 योनिमध्ये मडालिङ्गं पश्चिमाभिमुखं स्थितम् ।
 मस्तके मणिवद्धिम्भं यो जानाति स योगवित् ॥ १९॥
 तमयामीकराभासं तडिल्लेभेव विस्फुरत् ।
 त्रिकोणं तत्पुरं वक्त्रधोमेढ्रात् प्रतिष्ठितम् ॥ २०॥
 यत्समाधौ परं ज्योतिरनन्तं विश्वतोभुम्भम् ।
 तस्मिन् दृष्टे मडायोगे यातायातं न विद्यते ॥ २१॥
 स्वशब्देन भवेत् प्राणः स्वाधिष्ठानं तदाश्रयः ।
 स्वाधिष्ठानात् पदादस्मान्मेढ्रमेवाभिधीयते ॥ २२॥
 तन्तुना मणिवत् प्रोतो यत्र कन्ठः सुषुम्शया ।
 तन्नाभिमाण्डलं चक्रं प्रोच्यते मणिपूरकम् ॥ २३॥
 द्वादशारे मडायुक्ते पुण्यपापविवर्जिते ।

તાવજ્ જીવો ભ્રમત્યેવ યાવત્ તત્ત્વં ન વિન્દતિ ॥ ૨૪ ॥

ઉર્ધ્વં મેદ્વાદ્ અધો નાભેઃ કન્દ્યોનિઃ ખગાણ્ડવત્ ।
તત્ર નાડ્યઃ સમુત્પન્નાઃ સહસ્રાણાં દ્વિસમતિઃ ॥ ૨૫ ॥

તેષુ નાડિસહસ્રેષુ દ્વિસમતિરુદાહૃતાઃ ।
પ્રધાનં પ્રાણવાહિન્યો ભૂયસ્તત્ર દશ સ્મૃતાઃ ॥ ૨૬ ॥

ઇડા ચ પિડ્ગલા ચૈવ સુષુમ્ણા ચ તૃતીયકા ।
ગાન્ધારી હસ્તિજિહ્વા ચ પૂષા ચૈવ યશસ્વિની ॥ ૨૭ ॥

અલમ્બુષા કુહૂશ્ ચૈવ શડ્ધિની દશમી સ્મૃતા ।
એતન્ નાડિમયં ચક્રં જ્ઞાતવ્યં યોગિભિઃ સદા ॥ ૨૮ ॥

ઇડા વામે સ્થિતા ભાગે પિડ્ગલા દક્ષિણે તથા ।
સુષુમ્ણા મધ્યદેશે તુ ગાન્ધારી વામચક્ષુષિ ॥ ૨૯ ॥

દક્ષિણે હસ્તિજિહ્વા ચ પૂષા કર્ણે ચ દક્ષિણે ।
યશસ્વિની વામકર્ણે ચાસને વાપ્યલમ્બુષા ॥ ૩૦ ॥

કુહૂશ્ચ વિડ્ગદેશે તુ મૂલસ્થાને ચ શડ્ધિની ।
એવં દ્વારમુપાશ્રિત્ય તિષ્ઠન્તિ દશનાડિકાઃ ॥ ૩૧ ॥

ઇડાપિડ્ગલાસુષુમ્ણા ચ તિસ્રો નાડ્યુદાહૃતાઃ ।
સતતં પ્રાણવાહિન્યઃ સોમસૂર્યાગ્નિદેવતાઃ ॥ ૩૨ ॥

પ્રાણોડપાનઃ સમાનશ્ ચોદાનો વ્યાનૌ ચ વાયવઃ ।
નાગઃ કૂર્મોડય કૃકરો દેવદત્તો ધનન્જયઃ ॥ ૩૩ ॥

હૃદિ પ્રાણો વસેન્ નિત્યં અપાનો ગુદમણ્ડલે ।
સમાનો નાભિદેશે સ્યાદુદાનઃ કણ્ઠમધ્યગઃ ॥ ૩૪ ॥

ઉદ્ગારે નાગાપ્યાતાઃ કૂર્મ ઉન્મીલને સ્મૃતાઃ ।
કૃકરઃ ક્ષુતકૃજ્જ્ઞેયો દેવદત્તો વિજૃમ્ભણે ॥ ૩૫ ॥

ન જહાતિ મૃતં ચાપિ સર્વવ્યાપિ ધનન્જયઃ ।
એતે સર્વાસુ નાડીષુ ભ્રમન્તે જીવરૂપિણઃ ॥ ૩૬ ॥

આક્ષિમો ભુજદણ્ડેન યથોચ્ચલતિ કન્દુકઃ ।
પ્રાણાપાનસમાક્ષિમસ્તથા જીવો ન તિષ્ઠતિ ॥ ૩૮ ॥

प्राणापानवशो ज्वो ल्यधश् चोर्ध्वं य धावति ।
 वामदक्षिणमार्गोऽपि यज्यत्वत्वान् न दृश्यते ॥ ३९ ॥
 रज्जुबद्धो यथा श्येनो गतोऽप्याकृष्यते ।
 गुणबद्धस्तथा ज्वः प्राणापानेन कृष्यते ॥ ४० ॥
 अपानः कर्षति प्राणः प्राणोऽपानं च कर्षति ।
 उर्ध्वाधः संस्थितावेतौ संयोजयति योगवित् ॥ ४१ ॥
 उकारेण बडिर्याति सकारेण विशेत्पुनः ।
 उंसंसेत्यमुम मन्त्रं ज्वो जपति सर्वदा ॥ ४२ ॥
 षट्शतानित्वडोरान्ने सडस्त्राण्येकविंशतिः ।
 अेतत्सङ्ख्यान्वितं मन्त्रं ज्वो जपति सर्वदा ॥ ४३ ॥
 अजपा नाम गायत्री योगिनां मोक्षदायिनी ।
 अस्याः सङ्ख्यमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४४ ॥
 अनया सदृशी विद्या अनया सदृशो जपः ।
 अनया सदृशं ज्ञानं न भूतं न भविष्यति ॥ ४५ ॥
 कुन्दलिन्याः समुद्भूता गायत्री प्राणधारिणी ।
 प्राणविद्या मलाविद्या यस्तां वेत्ति स योगवित् ॥ ४६ ॥
 कन्दोर्ध्वं कुण्डली शक्तिरथवा कुण्डलाकृति ।
 ब्रह्मद्वारमुभं नित्यं मुपेनाच्छाद्य तिष्ठति ॥ ४७ ॥
 येन द्वारेण गन्तव्यं ब्रह्मस्थानमनामयम् ।
 मुपेनाच्छाद्य तद्द्वारं प्रसुप्ता परमेश्वरी ॥ ४८ ॥
 प्रबुद्धा वह्नियोगेन मनसा मारुता उता ।
 सूचीवद् गुणमादाय व्रजत्यूर्ध्वं सुषुम्नाया ॥ ४९ ॥
 प्रस्कुरद्भुजगाकारा पद्मतन्तुनिभा शुभा ।
 प्रबुद्धा वह्नियोगेन व्रजति उर्ध्वं सुषुम्नाया ॥ ५० ॥
 उद्धटयेत्कपातं तु यथा कुण्डिकया उहात् ।
 कुण्डलिन्या तथा योगी मोक्षद्वारं प्रभेद्येत् ॥ ५१ ॥

कृत्वा सम्पुटितौ करौ दृढतरं बद्धवातु पद्मासनं
गाढं वक्षसि सन्निधाय त्रिभुङ्गं ध्यात्वा तत्प्रेक्षितम् ।
वारं वारमपानमूर्ध्वमनिलं प्रोख्यारयेत्पूरितं
मुञ्चन्प्राणमुपैति बोधमतुलं शक्तिप्रबोधान्नरः ॥ पर॥

अङ्गानां मर्दनं कुर्याच्छ्रमजातेन वारिणा ।
कट्वाभ्रलवणवत्यागी क्षीरभोजनमाचरेत् ॥ प३॥

ब्रह्मचारी मिताळारी त्यागी योगपरायणः ।
अब्दादूर्ध्वं भवेत्सिद्धो नात्र कार्या विचारणा ॥ प४॥

सुस्निग्धं मधुराळारं यतुर्थाशविवर्जितम् ।
भुज्यते सुरसम्प्रीत्यै मिताळारः स उच्यते ॥ प५॥

कन्दोर्ध्वं कुण्डली शक्तिरश्चधा कुण्डलाकृतिः ।
बन्धनाय य मूढानां योगिनां मोक्षदा स्मृता ॥ प६॥

मळामुद्रां नमोमुद्रामुद्रियानं जलन्धरम् ।
मूलबन्धं य यो वेत्ति स योगी सिद्धिभाजनम् ॥ प७॥

शोधनं नाडिजालस्य खालनं चन्द्रसूर्ययोः ।
रसानां शोषणं यैव मळामुद्राभिधीयते ॥ प८॥

वक्षोन्धस्तलनुर्निपीड्य सुखिरं योनिं य वामाङ्घ्रिणा
उस्ताभ्यामवधारितं प्रसरितं पादं तथा दक्षिणाम् ।
आपूर्य श्वसनेन कुक्षियुगलं बद्ध्वा शनै रेचयेद्
शेषा पातकनाशिनी सुमलती मुद्रा नृणां प्रोच्यते ॥ प९॥

चन्द्राङ्गेन समभ्यस्य सूर्याङ्गेनाव्यसेत् पुनः ।
यावत् तुल्या भवेत्सङ्ख्या ततो मुद्रां विसर्जयेत् ॥ ६०॥

न छि पथ्यमपथ्यं वा रसाः सर्वेऽपि नीरसाः ।
अपि मुक्तं विषं धोरं पीयूषमपि ज्यते ॥ ६१॥

क्षयकुष्ठगुदावर्तगुल्माञ्जोर्णपुरोगमाः ।
रोगास्तस्य क्षयं यान्ति मळामुद्रां तु योऽव्यसेत् ॥ ६२॥

कथितेयं मळामुद्रा मळसिद्धिकरा नृणाम् ।

गोपनीया प्रयत्नेन न देया यस्य कस्यचित् ॥ ६३ ॥

कपालकुडरे जिह्वा प्रविष्टा विपरीतगा ।

भ्रुवोरन्तर्गता दृष्टिर्मुद्रा भवति भेयरी ॥ ६४ ॥

न रोगो मरणं तन्द्रा न निद्रा न क्षुधा तृषा ।

न च मूर्च्छा भवेत्तस्य यो मुद्रां वेत्ति भेयरीम् ॥ ६५ ॥

पीड्यते न स रोगेण विष्यते न च कर्मणा ।

भाध्यते न स कालेन यो मुद्रां वेत्ति भेयरीम् ॥ ६६ ॥

चित्तं यरति भे यस्माज्जिह्वा यरति भे गता ।

तेनैषा भेयरी नाम मुद्रा सिद्धैर्निर्गुपिता ॥ ६७ ॥

बिन्दुमूलं शरीरं तु शिरास्तत्र प्रतिष्ठिताः ।

भावयन्ति शरीरं या व्यापादतलमस्तकम् ॥ ६८ ॥

भेयर्या मुद्रितं येन विवरं लम्बिकोर्ध्वतः ।

न तस्य क्षरते बिन्दुः कामिन्यालिङ्गितस्य च ॥ ६९ ॥

यावद्बिन्दुः स्थितो देहे तावत्कालमयं कुतः ।

यावद्ब्रह्मा नभोमुद्रा तावद्बिन्दुर्न गच्छति ॥ ७० ॥

यलितोऽपि यदा बिन्दुः सम्प्राप्तश्च लुताशनम् ।

प्रजत्यूर्ध्वं धृतः शक्त्या निरुद्धो योनिमुद्रया ॥ ७१ ॥

स पुनर्द्विविधो बिन्दुः पाण्डुरो लोहितस्तथा ।

पाण्डुरं शुक्लमित्यालुर्लोहितं तु मळाराजः ॥ ७२ ॥

सिन्दूरद्रवसङ्काशं रविस्थाने स्थितं रजः ।

शशिस्थाने स्थितो बिन्दुस्तथोरैक्यं सुदुर्लभम् ॥ ७३ ॥

बिन्दुः शिवो रजः शक्तिर्बिन्दुमिन्दू रजो रविः ।

उभयोः सङ्गमादेव प्राप्यते परमं पदम् ॥ ७४ ॥

वायुना शक्तियारेण प्रेरितं तु मळारजः ।

बिन्दुनैति सडैकत्वं भवेद्विच्यं वपुस्तदा ॥ ७५ ॥

शुक्लं चन्द्रेण संयुक्तं रजः सूर्येण संयुतम् ।

तयोः समरसैकत्वं योजनाति स योगवित् ॥ ७६ ॥

ઉડ્ડીનં કુરુતે યસ્માદવિશ્રાન્તં મહાખગઃ ।
ઉડ્ડીયાનં તદેવ સ્યાત્તવ બન્ધોડભિધીયતે ॥ ૭૭ ॥

ઉદરાત્પશ્ચિમે ભાગે હ્યધો નાભેર્નિગદ્યતે ।
ઉડ્ડીયાનસ્ય બન્ધોડયં તત્ર બન્ધો વિધીયતે ॥ ૭૮ ॥

બધ્નાતિ હિ સિરાજાલમધોગામિ શિરોજલમ્ ।
તતો જાલન્ધરો બન્ધઃ કણ્ઠદુઃખૌઘનાશનઃ ॥ ૭૯ ॥

જાલન્ધરે કૃતે બન્ધે કણ્ઠસંકોચલક્ષણે ।
પીયૂષં ન પતત્યગ્રૌ ન ચ વાયુઃ પ્રકુચ્યતિ ॥ ૮૦ ॥

પાષ્ણિભાગેન સમ્પીડ્ય યોનિમાકુચ્યયેદુદ્ધમ્ ।
અપાનમૂર્ધ્વમાકૃષ્ય મૂલબન્ધોડભિધીયતે ॥ ૮૧ ॥

અપાનપ્રાણયોરૈક્યાત્ ક્ષયાન્મૂત્રપુરીષયોઃ ।
યુવા ભવતિ વૃદ્ધોડપિ સતતં મૂલબન્ધનાત્ ॥ ૮૨ ॥

પદ્માસનં સમારુહ્ય સમકાયશિરોધરઃ ।
નાસાગ્રદૃષ્ટિરેકાન્તે જપેદોઠ્ઠારમ્યયમ્ ॥ ૮૩ ॥

ભૂર્ભુવઃ સ્વરિમે લોકાઃ સોમસૂર્યાગ્નિદેવતાઃ ।
યસ્યા માત્રાસુ તિષ્ઠન્તિ તત્પરં જ્યોતિરોમિતિ ॥ ૮૪ ॥

ત્રયઃકાલાસ્ત્રયો વેદાસ્ત્રયો લોકાસ્ત્રયઃ સ્વેરાઃ ।
ત્રયોદેવાઃ સ્થિતા યત્ર તત્પરં જ્યોતિરોમિતિ ॥ ૮૫ ॥

ક્રિયા ચેચ્છા તથા જ્ઞાનાબ્રાહ્મીરૌદ્રીશ્ચ વૈષ્ણવી ।
ત્રિધાશક્તિઃ સ્થિતા યત્ર તત્પરં જ્યોતિરોમિતિ ॥ ૮૬ ॥

આકારાશ્ચ તથોકારોમકારો બિન્દુસંજ્ઞકઃ ।
તિસ્રોમાત્રાઃ સ્થિતા યત્ર તત્પરં જ્યોતિરોમિતિ ॥ ૮૭ ॥

વચસા તજ્જયેદ્વીજં વપુષા તત્સમભ્યસેત્ ।
મનસા તત્સ્મરેન્નિત્યં તત્પરં જ્યોતિરોમિતિ ॥ ૮૮ ॥

શુચિર્વાપ્યશુચિર્વાપિ યો જપેત્પ્રણવં સદા ।
લિપ્યતે ન સ પાપેન પદ્મપત્રમિવામ્ભસા ॥ ૮૯ ॥

यले वाते यलो बिन्दुर्निश्चले निश्चलो भवेत् ।
 योगी स्थाणुत्वमाप्नोति ततो वायुं निरोधयेत् ॥ ६० ॥
 यावद्वायुः स्थितो देहे तावज्ज्वनमुच्यते ।
 मरणं तस्य निष्क्रान्तिस्ततो वायुं निरोधयेत् ॥ ६१ ॥
 यावद्ब्रह्मो मरुद्देहे यावच्छित्तं निराकुलम् ।
 यावद्दृष्टिर्बुवोर्मध्ये तावत्कालमयं कुतः ॥ ६२ ॥
 अतः कालमयाद् ब्रह्मा प्राणायामपरायणः ।
 योगिनो मुनयश्चैव ततो वायुं निरोधयेत् ॥ ६३ ॥
 षट्त्रिंशद्गुणोऽस्यः प्रयाणं कुरुते भुवि ।
 वामदक्षिणमार्गोऽतः प्राणोऽभिधीयते ॥ ६४ ॥
 शुद्धिमेति यदा सर्वं नाडीयुक्तं मलाकुलम् ।
 तदैव जायते योगी प्राणसंशुद्धो क्षमः ॥ ६५ ॥
 अष्टपद्मासनो योगी प्राणं चन्द्रेण पूरयेत् ।
 धारयित्वा यथाशक्ति भूयः सूर्येण रेचयेत् ॥ ६६ ॥
 अमृतं दधिसङ्घाशं गोक्षीररजतोपमम् ।
 ध्यात्वा चन्द्रमसो बिम्बं प्राणायामी सुप्ती भवेत् ॥ ६७ ॥
 दक्षिणो श्वासमाकृष्य पूरयेद्दुदरं शनैः ।
 कुम्भयित्वा विधानेन पुरश्चन्द्रेण रेचयेत् ॥ ६८ ॥
 प्रज्वलज्ज्वलनज्वालापुञ्जमादित्यमासुलम् ।
 ध्यात्वा नाभिस्थितं योगी प्राणायामे सुप्ती भवेत् ॥ ६९ ॥
 प्राणं थोद्विऽया पिबेन्परिमितं भूयोऽन्यथा रेचयेत्
 पीत्वा पिङ्गलया समीरणमथो बद्ध्वा त्यजेद्भ्रामया ।
 सूर्यचन्द्रमसोरनेन विधिना बिम्बद्वयं ध्यायतः
 शुद्धा नाडिगण्ण भवन्ति यमिनो मासत्रयाद्दूर्ध्वतः ॥ १०० ॥
 यथेष्टं धारणं वायोरनलस्य प्रदीपनम् ।
 नादाभिव्यक्तिरारोग्यं जायते नाडिशोधनात् ॥ १०१ ॥
 ॥ इति श्री गोरक्षनाथप्रणीतः गोरक्षशतकं सम्पूर्णम् ॥

<http://yogaclassics.org/> Briggs 1938

Proofread by DPD

——
.. GorakShashatakam 2 ..

was typeset using Xe_{La}TeX 0.99996

on May 3, 2017

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

